

Publicerad 2009-12-27 20:55 av abdel-kader

Det inväntande leendet

Regnet lekte med mina läppar
så som stjärnorna lekte
i vår flods djup

Regnet slog ner över min panna
och smärtan fick mig att minnas
din skugga som svalkade
i det brännande solljuset

Mina förtorkade läppar
var i ett glädjorus
och regnet var min bot

Jag mindes mina förkolnade läppar
som hade förstelnats i EN min
Det inväntade leendet
var en ful grimas
som representerade min sinnebild

Det inväntande leendet skrämde min omgivning
för de visste att min glädje stannade i sin väg
mot mina sinnen

Och regndroppen som smekte mina läppar
torkade innan vi kunde skylla på den,
vår smärta var oskyld

Och regndroppen som släkte törsten
och fick oss att glömma våra inväntande leenden,
torkade innan vi blev förvirrade

Regndroppens blomfärd hann aldrig nå
det som ville leva
och dog innan den slog ner

Regndroppen dog utan att den kittlats
av ljuset i sitt djup

och
solen letade sig fram

Solljuset ville leka, men hade inte längre
något djup att leka i

Solljuset letade men fann inget,
allt var förtorkat

Solljuset värmdde, men värmdde
bara nerkylda hjärtan

Solljuset borrade sig igenom
blottade bröst, men fann inget bakom
köttmuren

Solljuset såg bortom köttmuren
in i de innersta
men fann bara en tomhet
att färdas i

Solljuset fann ingen regndroppe

Regndroppen dog innan
ljuset hann leka i dess inre

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren abdel-kader med Poeter.se id #28551 innehar upphovsrätten